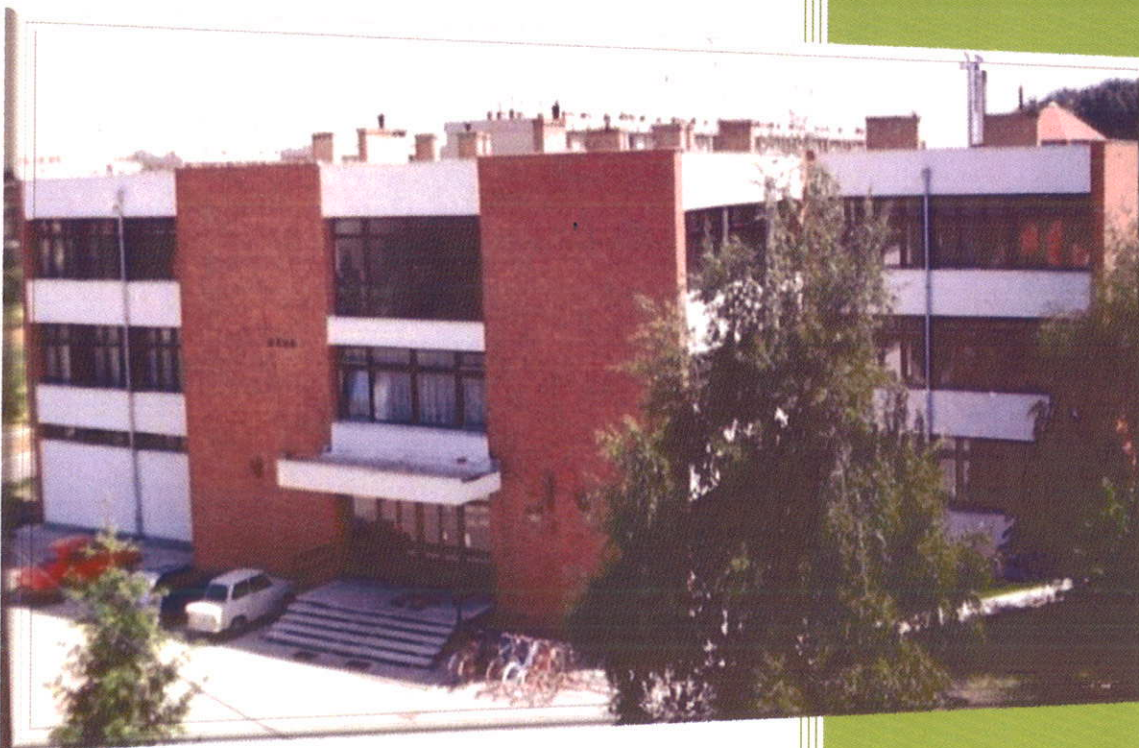

Pályázat
Soproni Szakképzési
Centrum Berg Gusztáv
Szakiskolájának
tagintézmény-vezetői
(magasabb vezető)
beosztás betöltésére

SOPRONI SZAKKÉPZÉSI CENTRUM BERG GUSZTÁV SZAKISKOLÁJÁNAK TAGINTÉZMÉNY-VEZETŐI PÁLYÁZATA

Nagyné Szabó Nikoletta
2016.04.04.

4. SZAKMAI HELYZETELEMZÉS

4.1 Az intézmény adatai - Név, címek, telefonok

Az intézmény neve: Soproni Szakképzési Centrum Berg Gusztáv Szakiskolája

Az intézmény székhelye: 9330 Kapuvár, Berg Gusztáv u. 2.

Az intézmény telefonszáma: 96/241-333

Az intézmény faxszáma: 96/575-034

Az intézmény honlapjának címe: www.ipari-kapuvár.sulinet.hu

Az intézmény e-mail címe: kiszi@mail.ipari-kapuvár.sulinet.hu

Az iskola tanműhelyének címe: 9330 Kapuvár, Kossuth u. 14.

Az iskola tanműhelyének telefonszáma: 96/242-733

4.2 Fenntartó és irányító szerv:

Nemzetgazdasági Minisztérium, 1051 Budapest, József nádor tér 2-4.

4.3 Alaptevékenységek:

A Soproni Szakképzési Centrum Berg Gusztáv Szakiskolájában az általános műveltséget megalapozó és a szakmai vizsgára felkészítő nevelés és oktatás folyik.

4.3.1. Az iskola képzési szerkezete

Az intézményben folyó szakiskolai nevelés-oktatás feladata az általánosan képző ismeretek átadásán túl a szakmai képzés a tanulói és munkáltatói igényeknek megfelelő létszám mellett. Az iskola szakmaképzési szerkezetét a régió munkaerő-piaci igényeihez igazodva, a fenntartó iránymutatásait figyelembe véve határozzuk meg.

Kiemelt feladatunknak tekintjük a hátrányos helyzetű tanulók segítségét, lehetővé téve a hiányos ismeretek pótlását.

A szakképzési intézményeknek valóban költséges a fenntartása, mert rengeteg eszközt, szakmai alapanyagot kell beszerezni, modellálni kell a mindennapi munkakörnyezetet, és ez sokkal drágább, mint egy tábla meg egy kréta. Véleményem szerint éppen ezért fontos az a központi törekvés, hogy integrációkkal létrehozott nagyobb, regionális intézményekre van szükség, amelyek képzési struktúrái az adott régió fejlesztési programjához igazodnak.

A közel egy éve létrejött szakképzési centrumok éppen ezt a törekvést hivatottak megvalósítani. Teszik mindezt úgy, hogy a centrumot alkotó egyes tagintézményeknek

hagynak egyfajta önálló mozgásteret, mely lehetővé teszi, hogy mind az egyedi – korábbi – mind az új, közös centrumszintű arculat megjelenhessen.

Úgy vélem, a szervezeti egységek közötti, az eredményes munka érdekében létrehozott hatásos kooperáció csakis a kölcsönös elfogadással, elismeréssel és megbecsüléssel lehetséges.

Pedagógiaiilag is ez a kívánatos, hiszen így a képzés individuálisan, kiscsoportokban történhet, s így szinte mentora lehet minden gyereknek, aki figyelemmel követi az iskolai pályafutását, és segíthetjük őt abban, hogy piacképes munkavállalóként hagyja el az iskolát; ez azonban nagy „mamutiskolákban” nem valósítható meg.

4.4 Az iskola rövid története az alapítástól napjainkig

Magyarországon – akárcsak Európa más országában – a szakképzés története a középkor kezdeteire nyúlik vissza. A középkori iparra jellemző céhes viszonyok a szakmai képzés mikéntjét is meghatározták, a „mesterré válás folyamata” íratlan szabályként évszázadokon át változatlan formában élt és működött. A szakképzés területén Magyarországon az 1872-es ipartörvény sugallt valamiféle változást a korábbi évszázadok céhes rendszeréhez képest, de az igazi előretörést az 1884. évi XVII. törvény jelentett, mely a tanoncoktatást szabályozta. Ez pontosan tartalmazta a tanulók kötelelességeit, a felvételt, az oktatók kötelelességeit és a végbizonyítványok kiadásának feltételeit is.¹

Kapuváron az 1884. évi XVII. törvény értelmében indult meg a kötelező tanoncoktatás 84 beíratott fiútanulóval. A végzett tanulók iparos segédként helyezkedtek el. 1890-ben a polgári iskola számára épített épületben folytatódott az oktatás, ugyanis a törvény azt is kimondta, hogy az oktatáshoz a polgári iskola helyiségeit, taneszközeit és oktatóit is rendelkezésre kell bocsátani.² Az iskola költségeit nehéz volt fedezni. A fenntartáshoz még a tanulók is igyekeztek hozzájárulni műkedvelő előadások szervezésével.

¹ A törvény 186 §-a hét fejezetben részletesen szabályozza az ipar minden területét az ipar megkezdésének feltételeitől kezdve az ipar gyakorlásán, a törvénnyel szembe helyezkedők büntetésén át egészen az iparhatóságokig. A törvény harmadik fejezetének (Segédszemélyzetről) A) része taglalja a tanoncoktatás szabályait.

In.: <http://www.1000ev.hu/index.php?a=3¶m=6141>

² A törvény B) – „A tanonciskolákról” – része a következőket mondja:

„80. § Oly községben, a hol legalább 50 tanoncz van és e tanonczok számára külön iskola nincs, köteles a község a tanonczok tanításáról külön tanfolyam berendezése által gondoskodni.

81. § A tanonczok oktatására a polgári és elemi iskolák helyiségei, taneszközei és tanítószemélyzete használható fel.”

In.: uo.

1911-től a szervezett iparos-oktatás a városban érdeklődés hiányában megszűnt, a képzés ipartestületekben folytatódott. Az elméleti anyagot az elemi iskola pedagógusai tanították. Az ipariskola igazgatója ezekben az időkben a polgári, majd az elemi iskola igazgatója volt. 1942-ben 141 tanulót képeztek 5 szakmában.

A második világháború után az általános és az iparos képzés különvált, s Kapuváron 1949/1950-es tanévben újra indult az ipariskola.³ A képzés 5 nap gyakorlatból és 1 nap elméletből állt. Nagyon sok szakmában kis létszámú csoportokban történt az oktatás. A 404-es számmal jelzett iskolában 1968-ig csak három főhivatású oktató dolgozott. A tanulólétszám emelkedése szükségessé tette egy szakiskola építését, hiszen mindaddig a város különböző helyiségeiben történt az oktatás, főleg délutáni órákban.

1972. szeptember elsejével vált az iskolánk önállóvá és létrejött a 404. sz. MüM Ipari Szakmunkásképző Intézet. A tanévet 533 tanuló kezdte meg 28 szakmában, 19 főállású tanárral és szakoktatóval.

1970-ben a város és a környék folyamatosan növekvő gyermeklétszáma, valamint az ország gazdaságpolitikájának alakulása miatt indokolttá vált egy önálló iskola építése, melyet 1973-ban bocsátottak a tanulók és oktatóik rendelkezésére. Ebben az új épületben végezték, s végzik ma is az elméleti oktatást.

A Tanműhelyi képzés 1964-ben kezdődött vasipari szakmákban. A környék jelentősebb vállalatai, üzemei önálló tanműhelyt működtettek. 1979-től saját tanműhelyben folyhatott a gyakorlati képzés.

1985-ben újabb jelentős fejlesztés történt; megépült az iskola új szárnya, s mind az iskola, mind a tanműhely számos új, korszerű eszközrendszerrel gazdagodott.

Iskolánk Berg Gusztáv nevét 2004-ben vette fel. Névadónk rendkívül sokat tett a város környéke iparának, mezőgazdaságának és szellemiségének fejlődéséért.

Az iskola képzési profilja nagyon vegyes, amit mindig meghatározott a térség gazdasági szereplőinek munkaerő-utánpótlás igénye, valamint a szakmára jelentkező tanulók létszáma és képzési igénye.

³ Az 1949-es szakmunkástörvény a szakmai képzés és továbbtanulás lehetőségét biztosította a fiataloknak. A fokozott iparosítás jelentős oktatásfejlesztést igényelt, így 1961-ben már több, mint 300 szakmában képeztek tanulókat és létrejöttek az úgynevezett emelt szintű szakmunkásképző iskolák, amelyekben magasabb általános műveltséget igénylő szakmákat oktattak. A hagyományos és emelt szintű oktatás közti különbséget 1975-ben szüntették meg és bevezették az egységes szakmunkásképzést és valamennyi szakmában az első osztályban egységessé vált az elmélet tantárgyak tartalma.

Iskolánk 2007 és 2011 között a Szakiskolai Fejlesztési Programban résztvevő intézmény volt; ez a program rendkívül sok változást hozott mind az iskolánk tárgyi felszereltségében, mind a tantestület szakmai és módszertani fejlődésében.

4.5 Intézményi, tárgyi feltételek

Az iskolában a feladatellátás kettő helyszínen valósul meg; az iskolai tanműhely távolabb helyezkedik el a székhelytől, ez nem nehezíti meg a napi feladatellátást a tanműhelyi munkát felügyelő igazgatóhelyetttessel fennálló folyamatos, napi személyes kapcsolatnak köszönhetően.

Az iskola épülete háromszintes, több lépcsőben megépített épület. Az épület a folyamatos használat miatt az idő múlásával természetesen kisebb-nagyobb mértékben amortizálódik, ezért az épület karbantartására mindig figyelmet és pénzt kellett fordítani. Ennek ellenére biztosítani tudjuk azt, hogy az iskolai helyszínen a körülmények megfelelnek a korszerű oktatás feltételeinek. Rendszeres karbantartással, felújításokkal elértük azt, hogy épületeink jó állapotúak, technikailag az átlagnál jobban felszereltek, megfelelően szolgálják az oktatást. Kihhasználva a pályázatok adta lehetőségeket, a korábbi években a munkáltatók által adható szakképzési alapot, szakmai oktatásunk során tanulóink a legkorszerűbb technológiákat, eljárásokat, anyagokat, eszközöket is megismerhetik.

Az irodai helyiségek, a nevelői szoba és a tantermek túlnyomó része is felújításon esett át az elmúlt években, a folyosókon található mosdók felújítása is talán a közeljövőben megtörténik.

Az iskolaépülettel szerves egységet alkotó tornaterem teteje felújításra szorul; az épületen lapos tető van, ami sajnos több pontos beázik, ezzel nemcsak esztétikai problémákat okozva a tornateremben. Bízunk benne, hogy a közeljövőben megkezdődhetnek a munkálatok az épületrész tetejének hő- és vízszigetelésére.

Tornatermünk kisebb a szabvány méretűnél, a testnevelés órák szakszerű megtartásához azonban megfelelő kereteket biztosít. Nagy örömünkre az idei tanévben megtörténik a tornaterem világításának felújítása, ami nemcsak balesetvédelmileg, hanem egészségvédelmileg, valamint a költséghatékony működtetés szempontjából is szükségszerű. A tornateremhez előírt öltözők és mosdók csatlakoznak. Sportudvarunkban bitumenes kézilabda-pálya is található.

Az iskola területén viszonylag nagy a füvesített, zöld terület, melyet néhány évvel ezelőtt új növények telepítésével tettünk változatossá, parkosítottabbá. Ha anyagi lehetőségeink

engedik, hosszú távú terveink között szerepel ennek a területnek iskolai közösségi térre alakítása új padok telepítésével.

Az intézmény tankonyhája nagyon fiatal – 2006-ban készült el –, s rendkívül modern, a szakács szakképzésben résztvevő tanulóknak biztosítva ideális helyszínt gyakorlati alaptudásuk elsajátításához.

A szakképzési hozzájárulásoknak, valamint a különböző pályázati forrásoknak köszönhetően az intézmény tárgyi feltételei folyamatosan fejlődtek.

Rendelkezünk egy 17 munkaállomásos informatikai szaktanteremmel – emellett több tanteremben vannak munkaállomások telepítve, s laptopok is segítik a kollégák és a tanulók munkáját –, s több interaktív táblával, valamint felszerelt projektorral rendelkező tanteremmel is.

A tanműhelyben – melyben faipari-, építőipari-, valamint gépészeti szakmacsoportba tartozó szakmákban tudunk gyerekeket képezni – viszonylag modern eszközökkel dolgozhatnak a tanulóink. Az elmúlt tanévben pályázati forrásból sikerült létrehozni egy hegesztő műhelyt, melynek segítségével gépész tanulóink kaphatnak még precízebb és változatosabb képzést.

Törekszünk a modernizációra, az új technológiák folyamatos beépítésére, a képzésben együttműködünk az alapanyaggyártó, gépeket és szerszámokat előállító cégekkel, így végzett tanulóink a gazdaság igényeinek megfelelő feltételek között készülnek fel szakmájukra. A nagyüzemi technológiákat gyárlátogatások során ismerhetik meg a tanulók.

Szemléltető eszközeinket rendszeresen frissítjük, karbantartjuk. Oktatási segédeszközeinket nem csak vásárlással, hanem fejlesztési programokban való részvétellel, saját fejlesztéssel, gyűjtésekkel gyarapítjuk, illetve saját tanműhelyünkben készítjük el.

4.6 Személyi feltételek

A személyi feltételek jórészt biztosítottak; az iskolában 21 főállású pedagógus – ebből 2 fő félállású, 1 fő részmunkaidős, 1 fő pedig kora miatt csökkentett munkaidőben dolgozik – valamint jelenleg 5 óraadó pedagógus dolgozik, ebből 6 pedagógusnak van egyetemi végzettsége, s 3 pedagógus rendelkezik pedagógus szakvizsgával.

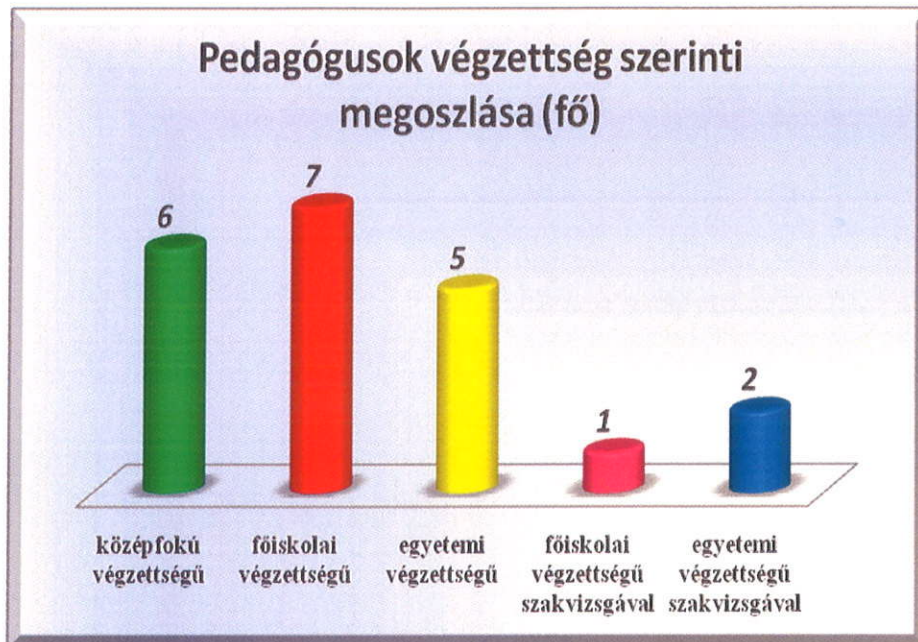
Fontos kihangsúlyozni azt a tényt, hogy a tantestületben dolgozó kollégák többségének tíz, húsz vagy még ennél is több éves szakmai gyakorlata van. Ez egyrészt kedvező az oktató-nevelő munka szempontjából, hiszen a tapasztalatot mindenhol nagyra becsülik, másrészt

viszont felveti annak a problémáját, hogy a nyugdíjba vonuló kollégák pótlását meg kell oldanunk. A nyugdíjazásokból fakadó személyi változások reményeim szerint a tantestület megfiatalodását fogják eredményezni, és a fiatalok által hozott új ötleteket, lelkesedést az intézmény javára kell fordítani, bevonva őket a munkaközösségekben zajló szakmai munkába, tehetséggondozásba.

A szakképzés területén előfordulhatnak nehézségek, hiszen a versenyszféra folyamatos kihívást jelent, rendkívül erős csábítóerővel rendelkeznek a jól kvalifikált műszaki szakemberek számára. Komoly problémát jelent intézményünk számára is, hogy szinte lehetetlen megfelelő végzettséggel, gyakorlattal, na és persze elkötelezettséggel rendelkező szakembert, szakoktatót találni a tanulók szakmai képzésének zökkenőmentes biztosítására. Ez egy olyan élő probléma, melynek megoldása sajnálatos módon nem csupán intézményi szinten szorul orvoslásra, de mindenképpen összefügg egy adott intézmény hatékonysági mutatóival.

Az intézményben dolgozó kollégák többsége szakmailag és pedagógiailag egyaránt jól felkészült. A tantestület szinte valamennyi tagja folyamatosan vesz részt továbbképzéseken, amelyekre szükség is van, hiszen ezek a képzések segíti elő folyamatos megújulásukat, nyitásukat az újra.

Pedagógusaink számára nagy kihívást jelent a rengeteg változáshoz való folyamatos alkalmazkodás. A közoktatás jogi háttérének és a fenntartói szerkezet átalakítása napi munkájukat döntően nem befolyásolja, mégis egyfajta bizonytalanságérzetet kelt. Az intézményvezetés feladata, hogy állandóságot, szakmai és létbiztonságot sugallva megkönnyítse a tanárok mindennapi munkáját.

A lehetőségeket, az iskola igényeit, ill. a dolgozók érdeklődését kihasználva folyamatosan továbbképzéseken veszünk részt, elősegítve a kerettantervnek, az új szakmai irányoknak, a korszerűsödő

technológiáknak megfelelő oktatást és a több területen való alkalmazhatóságot.

Az iskola nevelőtestülete – elsősorban a szakképzés jellegnek köszönhetően – az országos pedagógus társadalomnál egészségesebb

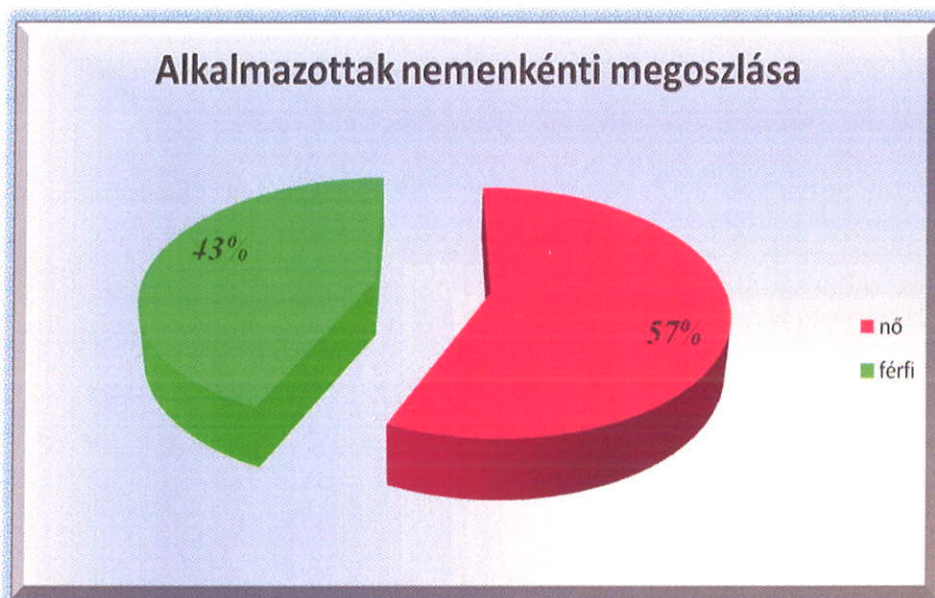
férfi-nő arányt tükröz, bár az arány fokozatos eltolódása már nálunk is észlelhető.

Az iskolánkban 3 munkaközösséget hoztunk létre, melyek élén a munkaközösség-vezetők állnak.

Feladatuk a szakmai munka tervezése, továbbá az egységes tartalmak, követelmények kialakítása, a tartalmi munka korszerűsítése, a tehetségek gondozása, versenyre való felkészítése, versenyek szervezése, lebonyolítása, a gyengébbek felzárkóztatása, a tárgyi feltételek folyamatos felülvizsgálata, beszerzések tervezése, a továbbképzéseken való részvétel.

A munkaközösségek vezetőinek feladata a felsoroltak tervezésén, irányításán túlmenően a motiválás, ellenőrzés és értékelés, a pályakezdők támogatása.

Az iskola zökkenőmentes működését 1 iskolatitkár, 1 gazdasági ügyintéző, 1 adminisztrátor, 3 főállású takarítónő, 1 félállású portás, s a tanműhely zavartalan működését 1

főállású és egy félállású karbantartó segíti. Összeszokott csapatot alkotnak, akik a kötelező feladataik ellátásán túl, mellyel biztosítják

számunkra a jó munkavégzés feltételeit, mindig aktívan és szervesen részt vállalnak az iskolai élet hétköznapjaiból és ünnepeiből egyaránt.

Nagy szükségét látjuk egy főállású rendszergazdának – a nagyszámú gépek kezelése, az iskolai honlap naprakész felügyelete –, valamint egy főállású biztonsági őr-portásnak is – a tanulók felügyeletében jelentős segítséget jelentene –.

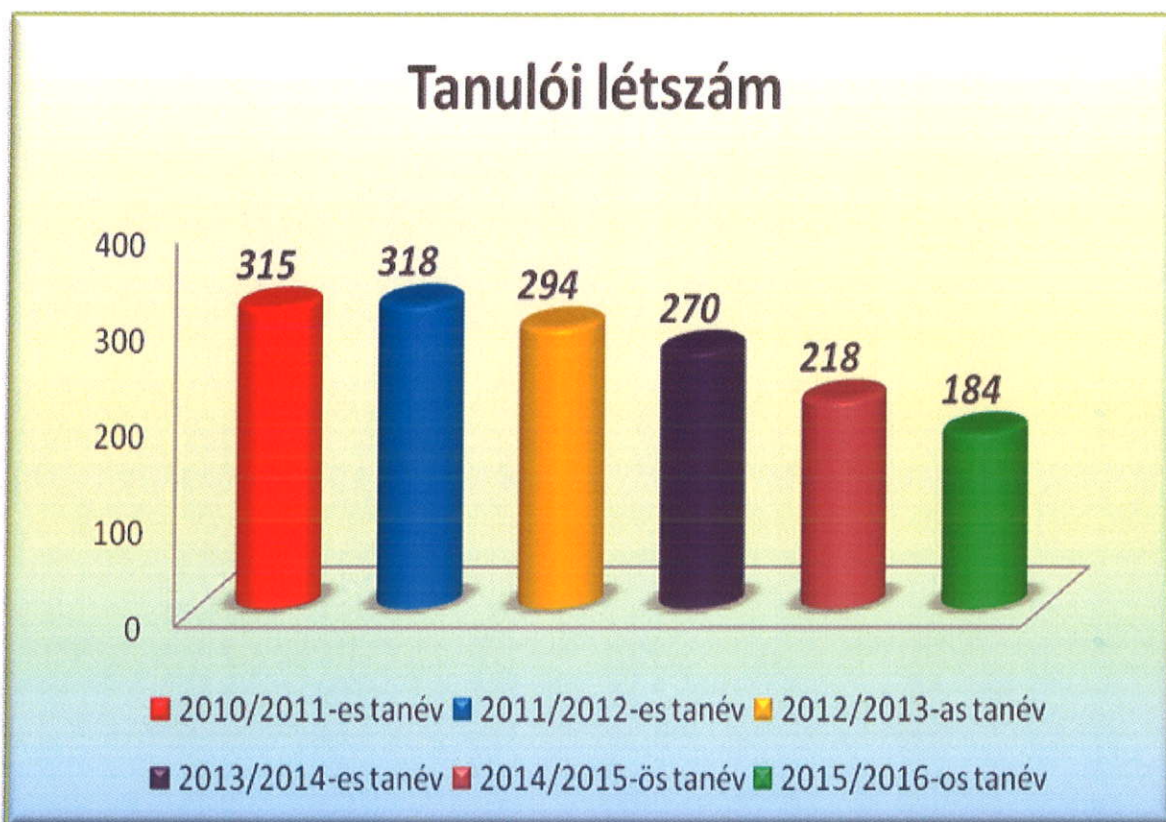
4.7 Az intézmény tanulói

A hazai középfokú oktatást az ezredfordulón egy rendkívül jelentős struktúraváltozás jellemezte. Ez a struktúraváltás a 90-es évek elején kezdődött, s lényege az érettségit adó

középiskolákba járók arányának növekedése és a szakmunkásképzésbe járók arányának csökkenése volt

A demográfiai előreszámítások alapján a középiskolás (14–17 éves) korosztály létszáma 2020-ra az 1995. évi korosztályi létszámnak mindössze várhatóan 60%-a lesz.⁴

A demográfiai mutatók egyértelműen nyomón követhetőek iskolánk tanulólétszámának alakulásában is. Az intézmény klasszikus értelemben véve a kisméretű szakiskolák közé tartozik, s az iskola beiskolázási körzete is viszonylag kicsi, a tanulólétszám fokozatos csökkenése azonban esetünkben is szembetűnő.

Számottevő, már-már drasztikusnak nevezhető tanulólétszám további csökkenés az új szakmaszerkezeti döntésekből fakadó beiskolázások miatt következett be; sajnálatos módon a következő tanévre ismét jelentős tanulólétszám csökkenés prognosztizálható, mivel a végzős tanulóinkat nemcsak a 3 éves szakképzésben tanuló diákok jelentik, hanem a korábbi „hagyományos” 2+2 éves rendszerben tanuló diákok utolsó évfolyama is az idei tanévben fejezi be tanulmányait.

⁴ Polónyi István: Az oktatás gazdaságtana
in.: <http://www.tankonyvtar.hu/en/tartalom/tkt/oktatas-gazdasagtana/ch06.html>

Bízunk benne, hogy a közeljövőben érvényesülni fog az az oktatáspolitikai irányvonal, mely növelni kívánja a középiskolai korosztály létszámát a szakképzésben.

Az iskola tanulójának száma az idei, 2015/2016-os tanévben 184 tanuló – ebből 75 leány – (2015. október 1-jei adat), akik 11 osztályban folytatják tanulmányaikat.

A hagyományos, „rég” szakképző 12. évfolyamon 1 osztályban tanulnak a gyerekek.

Az idei tanévben 3 osztállyal, 4 szakmában indult 9. évfolyamon a szakképzés.

Az iskola sokszínű képzési kínálata jelenleg még jól látszik; több szakmában kis csoportokban történik a tanulók képzése.

Az intézményünk különleges képzése a Közismereti HÍDII képzés; az idei tanévben is kettő osztállyal folyik az iskolában ezt a képzési formát.

A Közismereti HÍDII képzés évfolyamai egy sajátos képzési formát jelentenek, mely a hátrányos helyzetű tanulókat „gyűjti össze”. Ezeknek a szociálisan hátrányos helyzetű fiataloknak a képzésével kapcsolatosan számos kérdés merült fel, s merül fel ma is, amelyek érzékeltetik mindazon nehézségeket, melyekkel az e fiatalokat oktató tanároknak meg kell küzdeni.

Az osztályok azokat a diákokat karolják fel, akik alapvégzettség nélkül kerültek ki az általános iskolából, még az általános iskola nyolc osztályát sem tudták sikerrel zárni.

Ők azok a fiatalok, akik testileg és szellemileg általában egészségesek, valamilyen ok miatt azonban a tanulásban a perifériára szorultak. Az iskolarendszerben nem találták meg a helyüket, elégtelenül teljesítettek. Máságukat oktatási rendszerünk nem tolerálta. A tanulás során a sikerek megtapasztalására nem volt alkalmuk, sokuknak családi háttere is erősen zilált. Ők a hátrányos, vagy halmozottan hátrányos fiatalok, akik tanulásban és tanításban sajátos igényt támasztanak. Ők azok a fiatalok, akik sikertelenségeik és kudarcaik miatt kirívó, renitens, a hagyományos iskola számára kezelhetetlen viselkedéssel hívják fel magukra a figyelmet.

A képzési forma talán legnagyobb előnye az, hogy a sok-sok kudarcot átélt fiatalnak újra célokat adhatunk – úgy tűnik, adunk is –, fontosnak érzik magukat, s kezdik elhinni, hogy ők is a társadalom nélkülözhetetlen tagjai lesznek. Ha vannak céljaik, akkor azokért már küzdenek is – sajnos még mindig van olyan tanuló, aki „nem engedni áttörni az őt körülvevő védőburkot”, de dolgoznak rajta a kollégák –, s nem céltalanul, munka nélkül, csavargással, rosszabb esetben valamilyen deviáns tevékenységgel töltik az idejüket.

A nevelőtestület egybehangzó véleménye szerint nagyon sok ezeknek a gyerekeknek a napi hét óra; az elmúlt években pontosan az volt velük a probléma, hogy „betereljék őket” az iskolába, amit nem igen viseltek el. Mi most ugyanezt várjuk el tőlük. Hiába alkalmazunk új pedagógiai módszereket, hiába igyekszünk kötetlenebbé tenni az órákat, a közismereti és a szakmai követelményeket teljesíteniük kell; s mindössze kettő évük van arra, hogy „felnövekedjenek”, s megtanuljanak tanulni, és dolgozni.

A pedagógusok feladata a hátrányok okainak felderítése és lehetőség szerint a tanuló felzárkóztatása.

Alapelveink:

- A krízisben levő gyermeket az adott időszakban több oldalról segítjük, támogatjuk, mindaddig, amíg újra nem képes az önálló, képességeihez mért stabil életvezetésre és érzelmi reagálásra.
- Partneri viszony kialakítására törekszünk mind a gyermekekkel, pedagógusaikkal és szüleikkel.
- Minden lehetőséget felhasználunk az egyes gyermekek és szociális hátterük megismeréséhez (anamnézis, családlátogatás, gyógypedagógiai és pszichológiai felmérés stb.)

- Testi és lelki igényeik figyelembevételével egyénre szólóan fejlesztjük a gyermekek személyiségét.
- Amennyiben a pszichés fejlődési zavar hátrányos helyzettel és/vagy veszélyeztetettséggel jár együtt, a gyermeket körülvevő szociális intézményeket is mozgósítjuk a gyermekek és családjuk érdekében.

4.8 Az intézmény gazdálkodása

2013. január 1-je óta intézményünk nem önállóan gazdálkodik; pénzügyi-gazdasági feladatait először a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ Győri Tankerülete látta el, majd 2015. július 1-je óta a Soproni Szakképzési Centrum.

A közoktatás állami fenntartásba vételével az intézményvezetői, tagintézmény-vezetői feladatok is megváltoztak.

Az idei tanév alapján elmondható, hogy bár fenntartónk igyekszik a költségeket visszafogni, mégis minden indokolt és szakmailag szükséges kiadáshoz hozzájárult, szakmai szempontok nem sérülnek.

5 VEZETŐI PROGRAM

*„Azzal, hogy megadjuk
a felelősségvállalás szabadságát
valakinek, olyan energiákat
szabadítunk fel, amelyek
egyébként rejtve maradnak.”
(Jan Carlzon)*

Az igazgatói pályázat részeként benyújtott vezetői programom részben a helyzetelemzésben érintett problémákra, részben más megoldandó feladatokra vonatkozó megoldási, fejlesztési elképzeléseimet tartalmazza.

Iskolánk 2012-2013-as tanévben átdolgozott Pedagógiai Programja jól bemutatja intézményünk környezetét és lehetőségeit, s az adott feltételekhez igazítja az elérendő nevelési, oktatási célokat.

A Soproni Szakképzési Centrum Berg Gusztáv Szakiskolája kapuvári és Kapuvár környékén élő fiataloknak biztosít lehetőséget arra, hogy tanulmányaik befejezése után megfelelő végzettséggel és képzettséggel rendelkező szakmunkásként léphessenek be a munka világába.

Célunk a modern társadalom kívánalmainak megfelelő minőségű, színvonalas oktatás és nevelés megvalósítása; színvonalas, EU-konform oktatással, a kulcskompetenciák fejlesztésével szilárd alpműveltséget, biztos alapkészségeket nyújtunk tanulóinknak, biztosítva számukra a képességeiknek megfelelő továbbhaladást. Iskolánknak egyazon időpontban, illetve időintervallumban több funkciónak is meg kell felelnie, eleget kell tennie. Ezen funkciók közül az egyes képzési szinteken mindig más és más kerül előtérbe, de a képzés egészét tekintve egyik sem élvez abszolút elsőbbséget. Az a tény, hogy szakképzést illetve szakképzésre előkészítő, oktató és nevelőtevékenységet folytatunk, meghatározza, hogy minden képzési szinten a funkciók rendezőelve a munkaerőpiac elvárásainak való megfelelés, professzionalizálás, a rugalmas, a változó körülményekhez alkalmazkodni képes, szakmai ismereteit megújítani akaró és tudó szakemberek képzése.

Ezért a szakmai oktatás mellett alapfunkcióként kezeljük

- a művelést
- a személyiségformálást.

Vállaljuk, hogy a felzárkóztató és tehetséggondozó foglalkozások során felkészítjük tanulóinkat a szakiskolai követelményeknek való megfelelésre, versenyeken való részvételre, valamint a továbbtanulásra.

Intézményünk fontosnak tartja a tanulók nevelését is, ezért személyes példamutatással, rendezvények, programok szervezésével segítjük személyiségük harmonikus fejlődését.

Egy demokratikus társadalomban az iskolai funkciók, és célok meghatározásánál a törvényekben megfogalmazódó társadalmi igények mellett figyelembe kell venni az iskolahasználók (szülők, iskolapolgárok, tantestület) által megfogalmazott igényeket is. Fontosnak tartjuk a partnerközpontú működést, az iskolánkkal kapcsolatban állók véleményének kikérését és figyelembe vételét.

Valljuk, hogy a minőség oktatása és az oktatás minősége szerves egységet alkot. A közoktatási intézmények feladata az állandó fejlődés, megújulás, ugyanis *a hatékony iskola egy fejlődni képes szervezet*. Ilyen szempontból, mint szervezetnek, gondoskodnia kell a fejlődés legfontosabb tényezőiről, az emberek fejlesztéséről, hiszen a pedagógus, ha nem tanul, nem fejleszti magát, hiteltelenné válik.

E megfogalmazódott és a tantestület egésze által elfogadott elvek biztosították az alapokat ahhoz az elképzeléshez, hogy az intézményünk bekapcsolódhatott a Szakiskolai Fejlesztési Programba.

Mivel az intézmény tantestülete kicsi, ezért a megszorított munkában mindenkinek aktív szerepet kellett vállalnia, nem lehetett minden feladatot egy-két emberre ráterhelni. Szakmai teamek alakultak, meghonosodott az intézményben a hagyományos belső szervezeti struktúrákat (pl. szakmai munkaközösségek) átívelő csoportos fejlesztő tevékenység.

A fejlesztések, továbbképzések következtében korszerűbb lett az intézmény pedagógusainak pedagógiai és módszertani kultúrája, számos hasznos tapasztalattal lettek a pedagógusok gazdagabbak, és jelentősen változott, fejlődött a minőségirányítás és az önértékelés kultúrája is az intézményben. A továbbképzések hatására egy szakmai, pedagógiai belső kommunikáció indult meg az intézményben, a teljes tantestület kooperatívabbá vált az intézmény egészére háruló növekvő feladatok következtében.

Ma, a tanulókért, létszámért folytatott küzdelem idején egyáltalán nem mellékes, milyen az intézmény arculata. Fontos a szakmai munka eredményessége, a minőségi oktatás, a tanulóbarát, elfogadó, ám fontos emberi normákat közvetítő nevelés, és az iskola társadalmi szerepvállalása, elfogadottsága is.

Iskolánk nevelő-oktató munkájának célja, hogy a heterogén tanulóközösségnek olyan értékeket közvetítsen, olyan tudást és képességeket alakítson ki, melyek birtoklása alkalmassá teszi, hogy gyorsan és hatékonyan alkalmazkodjon a változásokhoz, hogy szerepet vállaljon a változások irányának és tartalmának befolyásolásához. Mindezt a kulcskompetenciák kialakításával, fejlesztésével érjük el. Nagyon fontos, hogy ezekkel hozzájáruljunk az egyén személyes boldogulásához, fejlődéséhez, állampolgári létének biztonságához, társadalmi beilleszkedéséhez, munkavállalásához.

Iskolai szinten a közoktatás és szakképzés távlati céljaival összhangban az alábbi célok és feladatok kaptak prioritást, melyből következnek pedagógiai alapelveink:

- Alapkészségekben-, képességekben, magatartási, beilleszkedési zavarokban mutatkozó problémák kezelése; (egyéni és kiscsoportos fejlesztés)
- A tanulók felkészítése a szakmai - és vizsgakövetelmények teljesítésére, az alap-és középfokú műveltség bázisán; (művelés)
- Megismertetni és elmélyíteni az alapvető emberi, erkölcsi, társadalmi értékeket, normákat; (személyiség formálás)
- Kialakítani a valódi és hosszú távú önfejlesztés igényét, a tanuláshoz való pozitív viszonyt; (eredményes tanulási módszerek és szokások kialakítása)
- Lehetőséget biztosítani az egyéni képességek kibontakoztatására (tehetség gondozás, és felzárkóztatás)
- A munkaerő-piaci igények, elvárások által megkívánt teljesítmény és minőség szintjének megfelelő elméleti tudás és gyakorlati készség alkalmazásának elősegítése: (készség- és képességfejlesztés)
- Esélyegyenlőtlenségek csökkentése; (integrált képzés)

A fentiekben megfogalmazott pedagógiai alapelvek alapján oktatómunkánk fő célkitűzési a következők:

- A nyolc osztályos oktatásból bekerülő tanulóink esélyegyenlőségét megteremtjük, a pályaválasztás sikerességét megerősítjük.
- Képesek legyenek szakmailag önálló munka elvégzésére, önállóan új ismeretek megszerzésére, megújulásra szakmailag és emberileg is. Fel kell készíteni a tanulókat az önálló ismeretszerzésre, az élethosszig tartó tanulásra, és a szakmai mobilitásra.
- Szilárd, biztos ismereteket szerezzenek.

- Felkészültek legyenek a termelésben, gazdálkodásban való részvételre, a mindennapi élet kihívásaira.
- Célunk a régió szakmai igényeinek megfelelő szakmaszerkezet kialakítása, a hasznosítható tudás megszerzésének az elősegítése, és a munkába állás feltételeinek biztosítása.

5.1 Szervezeti fejlesztés

A tervezés középpontjában a jövő kell, hogy álljon: mit akarunk elérni és hogyan. Ha távlatot, jövőképet adunk, csak akkor vagyunk képesek másokat rábírni a közösen megfogalmazott célok elérésére. *Tervezés és célképzés:* két elválaszthatatlan és egymásra épülő folyamat fogalmai.

A közoktatási intézmények feladata az állandó fejlődés, megújulás, ugyanis *a hatékony iskola egy fejlődni képes szervezet.* Szervezet, melynek hatékony működéséhez igazi kooperatív munkára lenne szükség – e tekintetben sajnos van némi hiányosságunk.

Mondom ezt annak ellenére, hogy valóban sikeresen és emlékezetesen valósítottunk meg az intézményben olyan eseményeket, mind például 2011-ben a pék SZKTV országos döntőjét, vagy a 2013/2014-es tanévben iskolánk jubileumi rendezvénysorozatát, s annak részeként egy regionális szakképzési konferenciát.

Még mindig előfordulnak olyan kollégák a tantestületben, akik saját, egyéni céljainkat és véleményünket próbáljuk érvényesíteni, akár a másik fél rovására is. Be kellene látnia valamennyi dolgozónak, hogy csak együttműködve, egymással összefogva lehetünk eredményesek és sikeresek, hiszen a szervezet egészének a sikere, növekedése, a környezetből megszerezhető erőforrások „begyűjtése”. Mindenki nyer, ha a szervezet nyer!

Egyik legfontosabb feladat ezért egy igazi csapat (TE Alkotsz Minket) „felépítése”, ahol mindenki fontos és mindenki számít, ahol együtt dolgozunk egy közösen meghatározott közös célért. Figyelmet kell fordítani ezért – lehetőségeinkhez mérten – a tantestületen belüli csapatépítésre, tréningnapot kell beiktatni.

Töreksek arra, ha anyagi forrásaink nem is állnak rendelkezésre, legalább jó szóval, köszönettel rendszeresen elismerjük egymás kiemelkedő teljesítményét és az iskolaközösség iránti elkötelezettségét. Kiemelt fontosságú, hogy mindenki jó munkalétkörben, jó közérzettel, a megbecsültségének biztos tudatában végezhesse a munkáját.

Csakis akkor beszélhetünk sikeres együttműködésről, ha olyan személyekkel dolgozunk együtt, akik máshol is teljesítmény, illetve versenyképesek lennének. Ha ez nincsen meg,

akkor diszfunkcionális elemek is vannak a szervezetben, akik hátráltathatják, esetenként hátráltatják is a hatékony fejlődést.

Az iskola nevelő-oktató munkájának harmóniáját biztosítva mindent el kell követni annak érdekében, hogy az iskola megtartsa, esetenként fokozza is eredményességét, ami a hatékonyságnak a mutatója (de semmiképpen sem azonos a hatékonysággal!). Ez csakis úgy lehetséges, ha a tantestülettel együtt, velük egyetértésben, az ő támogatásukkal közösen fáradozunk a kedvező feltételek biztosításán. Közösen, együtt kell egy innovatív, alkotó környezetet teremteni a hatékony munkavégzéshez.

Mindezen célok megvalósításához elengedhetetlen a kooperatív vezetés. Vallom, hogy a helyes vezetői stratégiák alapköve a kollégák és a fenntartó véleményének figyelembevétele. Szerintem, ha nincs vagy hibás a kommunikáció főigazgató és az igazgató, valamint az igazgató és munkatársai, kollégái között, az az iskola hatékonyságát csökkenti. A kommunikációs akadályok kimerítik az oktatásban szereplők energiáit, gátolják a bizalmat. Ezek a problémák megelőzhetőek, ha a döntés előkészítésbe minden érintettet bevonunk, így mindenki egyformán jól informált lesz.

Úgy gondolom, hogy az információk eljuttatására, illetve megszerzésére legalkalmasabbak a különféle találkozók, értekezletek, formális és informális beszélgetések, melyeknek elengedhetetlen eszközei a nyitott légkör, a bátorító, támogató magatartás, a dicséret és az erkölcsi elismerés.

Az intézmény vezetőségén belül a napi személyes, illetve telefonon történő kapcsolattartást az e-mailben történő információáramlás egészíti ki. Fontosnak tartom megőrizni azt a gyakorlatot, mely szerint minden hónap utolsó keddjén értekezleteket tartunk, ahol tájékoztatjuk az iskola dolgozóit az elmúlt időszak eredményeiről, és számba vesszük az előttünk álló feladatokat.

Az alkalmazottak a nevelőtestületi munkaértekezleteket túl a tanári szobában található faliújság, körlevelek, emlékeztetők útján tájékozódhatnak az iskolai eseményekről.

Vezetőként fontos, hogy biztonságérzetet keltsünk. Ennek eléréséhez elengedhetetlenül szükséges az iskola életének pontos tervezése és az, hogy stabil alapokon nyugvó jövőképet vetítsünk a pedagógusok, a szülők és a tanulók elé. Ez jelenleg az egyik legnehezebb igazgatói feladat a folyton változó jogszabályi környezetben. Azt hiszem, kollégáim számára ez kellő motivációt, kihívást jelentő feladat, mely sikerélményt, a tanulás és a szakmai előrelépés és elismerés lehetőségét biztosítja majd mindannyiunk számára.

Biztos vagyok benne, hogy a nevelőtestülettel történő együttműködés során munkánkat a felelősségtudatnak, a bizalomnak, a törvényességnek és a szabályozottságnak kell áthatnia úgy, hogy egyben valamennyien megtarthassuk önállóságunkat.

Szeretném elérni, hogy az általam vezetett intézmény képes legyen gördülékenyen kezelni a körülöttünk zajló változásokat oly módon, hogy egyszerre tegyen tanúbizonyságot a rugalmas alkalmazkodóképességről és az állhatatos ellenálló képességről.

5.2 Nevelés

„...a gyermekeknek két dolgot kell adnunk: gyökereket és szárnyakat. Gyökereket, amelyek tartást adnak, hogy tudják hova tartoznak, de ugyanígy szárnyakat is, amelyek az egyiket a kényszereitől és előítéleteitől szabadítják meg, a másiknak lehetőséget adnak új utakat bejárni, vagy inkább repülni.”

(Johann Wolfgang von Goethe)

A tanulók neveltségi szintjének emelésén, a kulturált beszédmód elsajátításán rengeteget kell javítani az elkövetkező években is.

Az iskolai fegyelem terén még mindig van tennivaló: az elmúlt tanévekben folyamatosan szigorítottunk a hiányzások ellenőrzésén, az iskolába érkezés és távozás rendjén. Úgy gondolom, az iskola tanítási idő alatti zárásával és a portai szolgálat új rendszabályaival megtettük az első lépéseket a változás útján. Az intézmény belső rendjének, biztonságának növelése érdekében kamerarendszer, valamint beléptető rendszer telepítése nagy segítséget jelentene.

Alapvető feladatunk továbbra is, hogy a különböző társadalmi és családi környezetből érkező tanulókat meg kell próbálni egy szintre hozni. Az iskola minden egyes dolgozójának arra kell törekednie, hogy személyes példamutatással, szeretettel és empátiával nevelje a tanulókat, értékeket közvetítsen, s így formálja az egyes diák személyiségét. Csakis így, személyre szabott odafigyeléssel érhető el, hogy *a gyermekek neveltsége összhangban legyen az iskolai és a társadalmi elvárásokkal*. Segíteni kell a diákokat eligazodni a világban: a szeretet, a tisztelet, a tisztesség és a becsület fogalmainak megismerésében és elfogadásában úgy, hogy azok mindennapi életük szerves részévé válhassanak. Úgy gondolom, hogy erre a kiváló oktató munka mellett még fokozottabb figyelmet kell fordítani a jövőben.

Az otthonról hozott neveltségi szint a gyerekekben nagyon különböző. Úgy kell hatni a tanulókra, hogy ők maguk is partnerek legyenek. El kellene érni a *rendszeres kapcsolattartást*,

hogy a szülői ház is partner legyen a nevelő-oktató munkában. Ehhez azonban aktív szülői közreműködésre is szükség van, ezért – még ha olykor problémás is – *szorosabb kapcsolatra lenne szükség az iskola és a szülői ház között*. Ez azonban az esetek jelentős részében nem a kollégák hozzáállásán múlik!

Elengedhetetlen a *kulturális nevelés*, ami összekapcsolódik a *hagyományok ápolásával* is. Az iskola életébe rendszeresen visszatérő rendezvények kiszámíthatóságot, stabilitást biztosítanak a tanulóknak, s jelentős nevelői hatással is bírnak. Ez azonban csakis akkor lehetséges, ha a pedagógusok is őszinte odaadással válnak ezek részesévé, különben hiteltelenné válnak, s negatív értékközvetítést képviselhetnek.

Az *egészséges életmódra* nevelés különleges helyet foglalhat el minden iskola, így a mi iskolánk életében is. Ez nem csupán azt jelenti, hogy rendszeres testmozgásra ösztönözzük a tanulókat, hogy a médiából állandó jelleggel közvetített, már-már közhellyé váló gondolatokat ismételtessük unalomig, hanem azt, hogy konkrét programmal, egészségügyi szakemberek segítségével kialakítsuk a tanulóknak az igényt egy egészségesebb életmód követésére.

Ez azért is fontos, mert ki kell alakítanunk az igényt tanulóinkban az egészséges életmód iránt, megelőzve azt, hogy esetleg káros szenvedélyek rabjaivá váljanak.

Az iskola nemcsak kompenzálja a családi-környezeti hátrányokat, hanem növelni az esélyeket a gyermekben lévő adottságok korai felismerésére, kifejlesztésére. Sajnálatos módon diákjaink egyre nagyobb része érkezik nehéz anyagi körülmények közül, elhanyagoló családból. Sokan látnak rossz mintákat, ezért egyre inkább az iskolának kell átvennie a család szerepét. Tanítványainkat az értékátadáson és – átvételen túl meg kell tanítanunk az értékkeremtésre is. Az értékek felismeréséhez és élvezetéhez – legyen szó akár valamely tudományos felismerésről, praktikus tudásról, sport, művészi, környezeti, esztétikai értékről vagy erkölcsi tartalmakról - nem elegendő az ismeret. Az aktív értékközvetítő pedagógia, melyet művelünk, a tudás átadása mellett az értékkeremtő, értékóvó viselkedési repertoár szélesítését, és megszilárdítását is megvalósítja az attitűdök fejlesztése révén. Úgy érzem, hogy az elkövetkező években ezeket, az értékeinket meg kell őriznünk, és tovább kell fejlesztenünk.

Ezért vettünk részt sikeresen egy egészségesre nevelő és szemléletformáló életmódprogram kialakítását támogató TÁMOP programban, melynek keretében elkészült az intézmény Pedagógia Programjának szerves egységéként „működő” egésznevelési-fejlesztési terv, valamint a program számos szaktekintély előadásával, változatos programokkal hívta fel a tanulókat, szülőket és a kollégák figyelmét az egészségesebb életmód szükségességére. A

projekt jelenlegi fenntartási időszakában is igyekszünk az akkor sikeresen megtartott programokat továbbiakban is megrendezni.

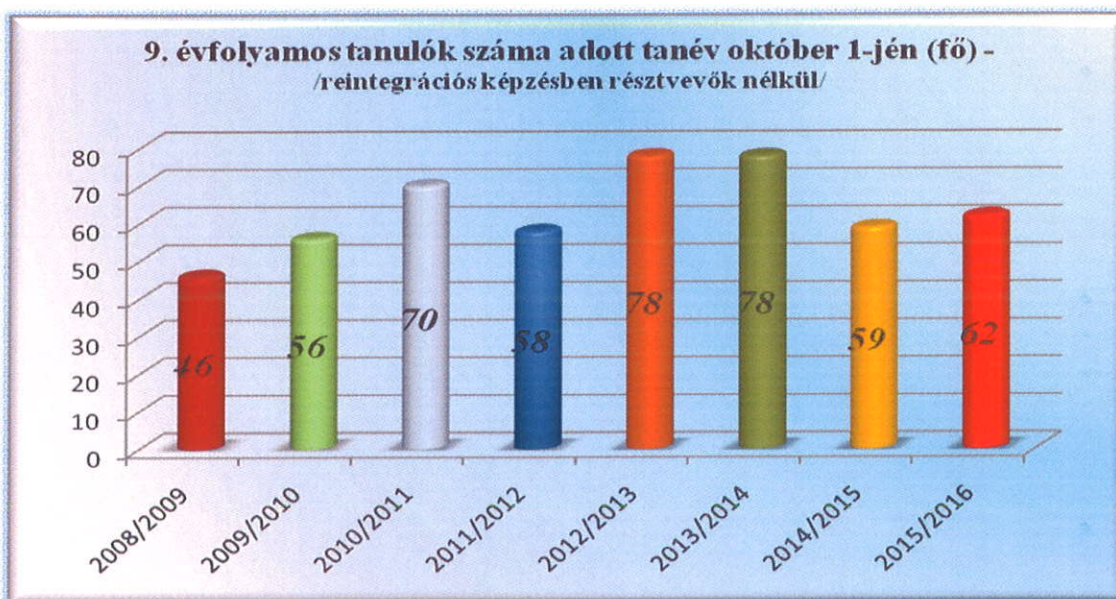
Ezért – valamint az iskolából való kijárási tilalma miatt – került kialakításra az iskolában egy pékség közreműködésével iskolai büfé (pékáru mellett tejtermékeket is forgalmaznak), melynek segítségével diákjaink egészséges ételekkel üzhetik el éhségüket.

Bár a hatályos jogszabályok értelmében az oktatási intézmények teljes területén tilos a dohányzás, az iskolai dohányzás ma is komoly probléma, nagy odafigyelést és következetességet igényel az óráközi szünetekben ügyeletet ellátó kollégák részéről. Véleményem szerint a valóban határozottan, a közösen elfogadott elveknek megfelelően fellépő kollégáknak köszönhetően jelentős változás van már; nem szabad megállni, letérni a kijelölt útról – ezt kívánják a tanulók érdekei (Még ha ezt ők nem is így gondolják!)

5.3 Pályaválasztás, beiskolázás

Ahogy azt már a korábbiakban is megfogalmaztam, meglehetősen aggasztó, hogy az általános iskolás korosztály létszáma a következő években is csökkenő tendenciát mutat, ami a középiskolai jelentkezések, így az indítható osztályok csökkenéséhez is vezethet. Nagyon fontos ezért, hogy a térség végzős általános iskolásainak pályaválasztási segítséget nyújtsunk, és minden lehetséges eszközzel vonzóvá tegyük a képzési kínálatunkban szereplő szakmákat.

Aktív munkánknak, a kollégák hatékony közreműködésének köszönhetően – csökkenő lélekszámú középiskolai korosztály ellenére – a 9. évfolyamot kezdő tanulóink számában nincsenek kiugróan nagy eltérések az egyes tanévekben.

Fontos, hogy a jövőben is megtartsuk, sőt, még *intenzívebbé* tegyük az *együtműködést* a városban, illetve a környék településein működő *általános iskolákkal*, s a *pályaválasztás időszakában* maga az intézmény, az iskolában tanuló diákok nyújthassanak szakszerű tájékoztatást a továbbtanulásra készülő diákoknak és szüleiknek. Erre azért is szükség van, mert még ma is általános tendencia, hogy a szakmát választó tanulók abszolút nem veszik figyelembe a helyi munkalehetőségi igényeket, a munkaadók követelte elvárásokat, s ez nagyban hátráltathatja a végzett tanuló sikeres elhelyezkedését.

Véleményem szerint *a kevésbé jó képességű tanulóknak a szakiskolai képzés a legmegfelelőbb képzési forma*: ebben az intézményben is megkapja a diák az általános műveltség alapjait képező ismereteket, majd megfelelő szakmai képzéssel a boldogulásához szükséges piacképes tudást kapja. Így elkerülhető a gyermeket érő felesleges kudarcorozat, amely esetleg egy gimnáziumban érné, ha nem tudna eredményesen lépést tartani társaival. Jól felkészült, megbízható, tisztességes szakemberre minden gazdasági körülmények között szüksége van a társadalomnak! Ha ezt a szakiskolába beiratkozott tanuló megérti, s nem egy szükséges rossznak értékeli tanulásra kényszerítését, akkor önbecsülése jelentősen javulhat, fontosnak, sőt, akár nélkülözhetetlennek is érezheti magát a társadalomban.

A jövőben aktívan kell kampányolni az *érettségizett diákok körében* is, olyan *tanulókat toborozva*, akik elvégezték ugyan a középiskolát, sikeres érettségi vizsgát is tettek, de nem akarnak, vagy képességeiknél fogva nem tudnak felsőoktatási intézménybe továbbtanulni. Számukra olyan alternatívát kell kínálni, ami szintén versenyképes szakmai tudáshoz juttatja őket, s ezáltal biztosabb jövőképet szolgáltat.

Olyan lehetőségeket kell felkínálni a diákoknak, amely a városban tartja őket, s így nem akarnak majd naponta több órát azért utazással tölteni, hogy szakmát tanulhassanak. Fontos a továbbtanulni szándékozók igényeinek felmérése, milyen új prioritásokat várnak az intézménytől, s ennek jegyében felkészülni az esetleges változtatásokra.

5.4 Hagyományok ápolása

Mint ahogy azt már a korábbiakba is megfogalmaztam, a hagyományok ápolása szervesen összefonódik a kulturális neveléssel, mivel az iskola életébe rendszeresen visszatérő rendezvények kiszámíthatóságot, stabilitást biztosítanak a tanulóknak, s jelentős nevelői hatással is bírnak.

Hagyományok ápolása biztosítja a folytonosságot, erősíti az összetartozást. Megérintik a családot, a tanulóközösséget, a szülőket, a nevelőtestületet, partnereket. Vonatkoznak a

társadalmi összetartozást tudatosító ünnepekre, nemzeti ünnepekre, a múltat örökítő jeles napokra.

Az iskolai hagyományok továbbélését szorgalmazom, ugyanakkor az újak bevezetése is megfontolandó.

Az iskolai életet is színesítik a programjaink: megemlékezéseink, rendezvényeink, versenyek. Mindezt az intézmény éves munkaterve és a Pedagógiai Program tartalmazza.

5.5 Az iskola külső kapcsolatrendszere

Az iskolának, tekintettel arra a tényre, hogy igen sokféle tevékenységet folytat, heterogén tanulóközösséggel dolgozik, rendkívül kiterjedt kapcsolatrendszerrel rendelkezik; ennek részletes bemutatását az intézmény szervezeti és működési szabályzata is tartalmazza.

Az iskoláknak szorosan együtt kell dolgoznia a Soproni Szakképzési Centrum központi szervezetével, a centrum tagiskoláival, a járás más iskoláival, a települések közművelődési, kulturális és szociális intézményeivel. Jó kapcsolatot kell fenntartani a szakmai képzést nagy részben irányító Kereskedelmi és Iparkamarával, a szakképzésben végzett tanulóinknak munkahelyet kínáló vállalkozásokkal, munkánkba minden elképzelhető kapcsolódási ponton be kell vonni őket.

5.6 A beilleszkedési, magatartási nehézségekkel összefüggő pedagógiai tevékenység

A magatartási zavaroknak többféleképpen nyilvánulhatnak meg az iskolában. Például tiszteletlen magatartás a tanárokkal szemben, a kisebbekkel, az alsós évfolyamos tanulókkal szembeni erőfitogtatás, az iskolába járási fegyelem megsértése. A hagyományos fegyelmezési eljárások általában csak „tüneti” kezeléseknak bizonyulnak. Az esetek többségében fontos a problémák gyökereinek a feltárása, valós hátterének megismerése, megértése. Ezek ismeretében kell megoldást keresni a magatartási zavarok megszüntetésére.

A beilleszkedési, magatartási nehézségekkel küzdő tanulók problémáinak megoldásában az osztályfőnökök, szaktanárok és az ifjúságvédelmi felelős munkáját az iskola vezetősége is tevékenyen segíti. A szülő – tanuló bevonásával a probléma feltárása után azok megszüntetésére intézkedéseket hozunk. A problémás tanulókkal foglalkozó „team” folyamatos kapcsolatot tart ezekkel a tanulóinkkal, ha az ő kompetenciájuk kevés, akkor igénybe veszik a Kapuvári Gyermejkölési és Családsegítő Szolgálat valamint a Kapuvári Rendőrkapitányság támogatását is.

5.6.1 A tanulási kudarcnak kitett tanulók felzárkóztatása

Iskolánkban előfordulnak tanulási nehézségekkel küzdő, tanulási kudarcnak kitett, hátrányos helyzetű gyerekek. A pedagógusok feladata a hátrányok okainak felderítése és a tanuló felzárkóztatása. Ezt a munkát részben a tanulási időben, részben a kötelező tanulási időn túl végezzük (osztályfőnöki óra, tanóra, korrepetálás). Abban a kérdésben, hogy a tanuló beilleszkedési, tanulási nehézséggel küzd, a Nevelési Tanácsadó véleménye dönt.

A kilencedik évfolyamon tanévkezdéskor a szaktanárok és osztályfőnökök felméréssel és beszélgetéssel megállapítják a tanulási nehézséggel vagy kudarccal küzdő tanulók körét. A tanulóknak tanulási módszereket, eszközöket ajánlanak a nehézségek leküzdésére. A tanulók eredményeit figyelemmel kíséri az osztályfőnök, szükség esetén megbeszélést kezdeményez a szakembereken kívül a szülőkkel is.

Egyes tantárgyak tanítását csoportbontással végezzük. A hátránnyal induló vagy tanulási nehézségekkel küzdő tanulóknak korrepetálást szervezünk. Kívánatos lenne ezeknek a tanulóknak, ha alacsony létszámú osztályokban tanulhatnának, és a csoportbontásban való tanóraszervezést is tovább bővíthetnénk.

A tanulók felzárkóztatására tett intézkedéseink esélyt adnak a szakképzettség megszerzésére.

5.7 A tehetség, képességek kibontakoztatását segítő tevékenység

Az iskolánkban folyó tehetséggondozó, képesség-kibontakoztató munka eredményeit az országos közismereti tanulmányi, szakmai, kulturális és sportversenyeken évről-évre elért sikerek jelzik. A tehetséggondozás elsődlegesen a tanítási órákon történik. A tanulók differenciált foglalkoztatása, szorgalmi feladatok megoldására való ösztönzése, az egyéni kutatómunkával történő megbízás az iskolai könyvtárban, az interneten történő böngészés stb. kiegészítői a tanulási folyamatnak, a képességek kibontakoztatásának. A tanulók felkészítésének részét képezi a helyes tanulási módszerek elsajátíttatása. Az önképzések, az érdeklődési köröknek megfelelő elfoglaltságok széles skáláját tudjuk nyújtani tanulóink számára:

- Felkészítés közismereti tanulmányi versenyekre.
- Felkészítés szakmai versenyekre.
- Felkészítés egyéb, tanulóknak hirdetett (kulturális, sport) versenyekre.
- Felkészítés szakmai vizsgára.
- Könyvtárhasználat lehetősége.

- Tornaterem, kondicionálóterem, sportpálya használat.
- Korrepetálások (igény szerinti rendszerben).
- Színház-, mozi-, múzeum- és kiállítás látogatás.
- Tanulmányi és osztálykirándulások.
- Iskolai sportkörök évente külön rend szerint.
- Tömegsportra épülő iskolai diákolimpia versenysorozat (labdarúgás, kosárlabda, kézilabda, asztalitenisz, atlétika sportágakban).

A versenyeken, bemutatókon, kiállításokon, egyéb rendezvényeken sikeresen szereplő tanulóinkat elismerjük, jutalmazzuk.

5.8 Idegen nyelv- és informatikai oktatás

Kiemelt feladat kell, hogy legyen az *idegen nyelv oktatása*. Ezt nemcsak a központilag meghatározott elvárások követelik meg, hanem iskolánk földrajzi helyzete, illetve az a tény, hogy az Európai Unióhoz való csatlakozásunk óta szabadabbá vált külföldi munkavállalás esélyei jóval nagyobbak megfelelő nyelvtudás birtokában. Éppen ezért lenne szükséges magas színvonalon, jelentős óraszámokban tanítani idegen nyelvet.

Napjainkban ez a felgyorsult világ valóságos információáradattal telepszik rá mindennapjainkra. A reggel kapott információk délre szinte már idejüket veszítik, újak jönnek a helyükbe, s este ismét újak érkeznek. A globalizáció és a hírközlés szoros összefonódásának következtében a világ szinte „térben összezsugorodik”, miközben időben szinkronba kerül. A gyorsan érkező ingereket szinte lehetetlen feldolgozni. Hozzászokunk a folyamatos „pörgéshez”, s ha nem kapunk folyamatos stimulálást, akkor szinte unatkozunk. Ebben a felgyorsult világban az iskola szinte az „álló időt” képviseli – a lassú tempójú, elmélyült gondolkodás színtere. Felgyorsult korunk gyermekei olyan filmekben nőnek fel, amelyek kiszámított dinamizmusa után talán unalmasnak tűnik egy-egy új ismeret, ábrázoljon az akármilyen, a tanár számára izgalmasnak ítélt információt. Ez az „unalmasság” egyre komolyabb probléma, melynek megoldása sürgető feladat. A számítógépes technika azonban mára lehetővé teszi, hogy „megmozgassuk”, az eseményeket, a jelenségeket, és így a tanár saját, az általa fontosnak ítélt módszertani elképzelései szerint építheti fel a tanórát.

Érthető tehát, hogy mai, informatika uralta világunkban *elengedhetetlen követelmény a megfelelő számítástechnikai oktatás és az ehhez szervesen kapcsolódó informatikai hálózat biztosítása*. A számítástechnikai oktatás feltételeinek javítása, az oktatás kiterjesztése, a feltételek biztosítása fontos feladat.

5.9 Feladatok a szakképzés terén

Jelenleg a magyar szakképzés teljes rendszerének újragondolása, átszervezésének első évében vagyunk. A változások érdekében is az a feladatunk, hogy szakképző intézményünkben maradéktalanul biztosítsuk a feltételeket az eddig is magas színvonalon végzett oktató-nevelő munkához.

A jövőben is Kapuvár város és a járás munkaerőpiacának szakképzési igényeinek kielégítését kell szem előtt tartanunk. Mindent meg kell tenni, hogy a jövőben a lehető legnagyobb arányban tarthassuk meg hagyományosnak mondható képzési szerkezetünket, a képzési kínálatunkban szereplő szakiskolai szakmáinkat.

Iskolánk jövője szempontjából életbevágó, hogy megfelelő érvekkel tudjuk képviselni a város és a járás szakképzési igényeit.

Nagyon sok érdekegyeztetésre, felmérésre, esetenként „ügyeskedésre” lesz szükség annak érdekében, hogy a Soproni Szakképzési Centrum Berg Gusztáv Szakiskolája meglévő pozíciót ne veszítse el, csupán „fazonalakítás” történjen. Bármit is hoz a jövő, sajnos áldozatokkal fog járni, s persze rengeteg energiával, idővel és munkával.

6 ÖSSZEGRZÉS

*„...egyedül a legnagyobb erő sem
tehet mindent,....*

*Egyesített erőkkel pedig a
lehetetlennek látszó is gyakran
lehetséges...” (Kölcsey Ferenc)*

Céломnak és feladatombnak tartom, hogy az iskolánkban kialakult hagyományokat megőrizzük, ápoljuk, és újakat teremtsünk.

Törekedni fogok arra, hogy az intézményi működés optimális körülményeit biztosítsam, meglévő értékeinket megóvjam az új oktatáspolitikai elvárásoknak megfelelő irányban, mert csak így biztosítható iskolánk eddig elért hírnevének megőrzése, további erősítése. Az eddig létrehozott eredményekre építve további sikereket kell elérnünk tanítványainkkal.

Fontosnak tartom, hogy a demokratikus vezetés keretein belül nyomon követhető legyen a feladatok meghatározása, azok elvégzésének ellenőrzése és értékelése.

Meg kívánom tartani az igazgatóhelyettesek kiemelt szerepét mind a szakmai irányítás, mind az ellenőrzés területén. Mindennapi munkánk során szeretném megszilárdítani az értékalapú vezetést, melynek alap feltétele a széles látókör, a nyitott, integráló, a közös pontokra fókuszáló, a másikat meghallgatni képes hozzáállás.

Szükségesnek tartom, hogy fenntartsam, és tovább fejlesszem az intézményen belüli információáramlás rendszerességét, megbízhatóságát.

Meg kívánom becsülni az alkotómunkát végző, pontosan, becsülettel és tisztességgel dolgozó, naprakész felkészültségű, a pálya iránt elkötelezett pedagógust mind erkölcsileg, s ha lehetőségeink engedik, anyagilag is.

Mindezeket a feladatokat csak időt, fáradságot nem kímélve lehet megvalósítani. Ehhez a személyes példamutatáson, az odaadó munkán, a vezetői tevékenységen túl az iskola valamennyi dolgozójának együttműködése szükséges.

Hatalmas kihívás napjainkban egy intézménynek újabb célokat kitűzni, s a kitűzött célokat elérni. Köszönet illeti azokat a kollégáimat, akik támogattak, velem együtt dolgoztak, hisz nélkülük intézményvezetői munkámat nem tudtam volna az elmúlt tanévekben végezni. Megbízásom esetén továbbra is számítok önzetlen, fáradságot nem ismerő munkájukra,

tisztességükre, emberségükre. Igyekszek számukra nyugodt légkört, biztonságot, megbecsülést és elismerést biztosítani.

Mindehhez az kell, hogy együtt, közösen, egymást támogatva haladjunk a kitűzött célok felé még akkor is, ha az út gyakran igen nehéznek tűnik, ha nem látszik a vége, ha már mindenki fárad és belefárad, mert csak így mondhatjuk azt, hogy a jövőben is lesz kit és mit tanítanunk. Kooperatív munkával lehet csak eredményesen tevékenykedni, csak így lehet minden szükséges feltételt biztosítani – együtt egymásért. Így válhatunk a jövőben valóban egymást segítő, a másik munkáját megbecsülő, valódi alkotó közösséggé.

Ehhez kérem az intézmény tantestületének és minden dolgozójának, a szülők és diákok közösségének, valamint a fenntartónak a támogatását.

A következő idézettel egyetértve, a közös gondolkodást előtérbe helyezve kérem intézményvezetői pályázatom elfogadását.

„Ha nem becsülöd meg az embereket, ők sem becsülnek meg téged, de jó vezetőnek, a kevésbeszédűnek, munkája végeztével, ha célját elérte, így szólnak majd: Ez közös munka volt.” (Lao Csu)

Nagyné Szabó Nikolett